

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **L. H.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 3.10.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou následně doplněnou podáním ze dne 17.10.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí a považuje jej za nesprávné, neboť dle něho zdravotní stav, který stručně popsal, posudkový lékař nehodnotil podle celkové výkonnosti a byl mu odebrán důchod prvního stupně, který pro astma pobíral od roku 2007, kdy měl pokles pracovní schopnosti 40% a nyní 15%, přitom astma se zhoršuje a věkem zhoršovat bude; požadoval nové posouzení i připojených lékařských zpráv. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 13.8.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.5.2014, jímž mu byl ode dne 22.6.2014 *odňat invalidní důchod* pro invaliditu prvního stupně dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 14.5.2014 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu*

poklesla pouze o 15%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.8.2014 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 6.8.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII., oddíl A, položce 7) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která byla s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím dle § 3 odst. 1 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 5%, takže celkově činí 15%, nikoli potřebných minimálně 35%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.5.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 6.8.2014 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII., oddíl A, položce 7) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 5%, takže celkově činí 15% (zánik invalidity 14.5.2014 jednáním OSSZ).

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 4.12.2014 závěrem navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 13.8.2014 a navrhla soudu zamítnutí žaloby. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.8.2014 bylo žalobci doručeno dne 18.8.2014.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném naposledy dne 12.6.2015 posudek, jemuž žalobce nebyl přítomen, když jednání byl předtím přítomen dne 6.3.2015 (jednání odročeno za účelem nového plicního vyšetření) za účasti odborného lékaře z oboru plicního lékařství a dále interního lékařství, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce shodně s posouzením OSSZ i námitkového řízení dle kapitoly VIII., oddíl A, položce 7) přílohy vyhlášky 10% míry poklesu a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dále zvýšila o 5% dle § 3 odst. 1 vyhlášky, takže celková ztráta činí 15% (datum zániku invalidity také 14.5.2014). Komise stanovila, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je smíšená převodní a percepční nedoslýchavost, ztráta sluchu oboustranně, vlevo praktická hluchota, ztráta sluchu dle Fowlera celkem 38,7% (PU 18,5%, LU 99,2%). Jelikož se žalobce odvolával na to, že v minulosti měl priznanou invaliditu pro astma, a pro toto se nadále léčí, bylo po vyšetření plicním lékařem v komisi doporučeno vyšetření na klinice FN v Plzni, z něhož vyplynulo, že stav imponuje jako kuřácká bronchitis, rozhodně lze vyloučit těžkou formu astma bronchiale nebo CHOPN,

proto je tedy za rozhodující příčinu považováno postižení sluchu a základní taxace je navýšena pro postižení plicní. Dle komise žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen práce s nároky na sluch, v nebezpečí úrazu, v prašném prostředí a v nevhodných klimatických podmínkách; je schopen práce s dodržením uvedených obecných pracovních kontraindikací.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 18.8.2015 mimo jiné setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem PK MPSV, protože mu má nadále náležet invalidita prvního stupně pro astma, s nímž se léčí asi 20 let, a hluchotu hlavně levého ucha; stále se zadýchává, je dušný a kašle, kvůli čemuž ho nikde nezaměstnali, i když v roce 2010 absolvoval kurz na vysokozdvížený vozík, protože všude chtěli stoprocentní sluch. Závěrem souhlasil, aby u procesního soudu bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

K žádosti soudu PK MPSV *doplnila svůj posudek dne 16.10.2015* a v závěru tohoto doplnění komise setrvala na svém původním posudku ze dne 12.6.2015 a vyjádřila se ke všem námitkám žalobce ze dne 18.8.2015, když žádnou z nich neuznala důvodnou a odkázala na závěr nového plicního vyšetření žalobce ze dne 26.3.2015 ve FN v Plzni, dle něhož stav imponuje jako kuřácká bronchitis, která je nepochybně příčinou chronického kašle, může být přítomno i lehké astma bronchiale (toto ale není dle prov. vyš. jednoznačně prokázáno - nezachyceny obstrukce, pozitivita BD testu daná zřejmě nízkým úsilím pacienta při pre-BD měření), rozhodně lze ale vyloučit těžší formu astmatu či CHOPN; sat 98%, na plicích poslechově čisté dýchání, KO bez eozinofilie, celk. IgE v normě. Také bylo podotknuto, že se měl žalobce dostavit k provedení FeNO a k převzetí závěrečné zprávy, ale bez omluvy se nedostavil. Komise přihlížela i k tomu, že se žalobce v minulosti léčil pro astma bronchiale, což bylo v posudkovém hodnocení zohledněno a pokud by byla hodnocena míra poklesu u lehkého astma bronchiale, o které by se mohlo jednat, hodnotilo by se dle kapitoly X, odd. B, položky 3a) přílohy vyhlášky 10% a tato hodnota by byla zvýšena pro další postižení zdravotního stavu (postižení sluchu) dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 5% na celkových 15%, tedy nic by se nezměnilo na faktu, že žalobce již není invalidní. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.)*

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 5.11.2015 se nezúčastnil žalobce (dne 18.8.2015 před Okresním soudem v Tachově souhlasil s tím, aby bylo jednáno u procesního soudu v jeho nepřítomnosti) ani žalovaná (zástupce žalované nepřítomnost omluvil písemně).

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.

Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že v této věci byly shledány podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 5% ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. posudkovými lékaři při posouzení u OSSZ, v řízení o námitkách i komisí.

Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhl. č. 359/2009 Sb./.

Žalobce se žalobou domáhá ponechání nároku na invalidní důchod. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být ponechán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně pro zjištěné zdravotní postižení, však nemůže být důvodem pro ponechání tohoto důchodu, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu lze pojištěnci ponechat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 13.8.2014*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Dále soud připomíná, že ponechání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobce. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být ponechán invalidní důchod, velmi striktně.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2014 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 12.6.2015 (i jeho doplnění z 16.10.2015) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 21.5.2014, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 15% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl

nadále uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz i nově vyžádaného plicního vyšetření. Žalobce neprokázal, že je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, není již invalidní, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 15%, nikoli nezbytných minimálně 35%. Neznamená však, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 21.5.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 5. listopadu 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně